

Casusonderzoek Den Haag

Onderzoek naar aanleiding van een
ernstig geweldsincident

Utrecht, oktober 2023

Melding 105404

Dit is een uitgave van:

Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd
Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Casusonderzoek Den Haag

Onderzoek naar aanleiding van een ernstig geweldsincident

Zakelijke weergave

De Commissie Meldingen Jeugd, waarin de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd en de Inspectie Justitie en Veiligheid gezamenlijk de meldingen in het kader van de Jeugdwet behandelen, ontving op 30 januari, 2 februari en 3 februari 2023 een melding van een calamiteit van Jeugdbescherming west, Welzijn E25 en iHUB. De melding betrof een steekpartij waarbij een persoon is overleden. Drie jeugdigen uit twee gezinnen zijn hiervoor als verdachte aangehouden en zijn inmiddels veroordeeld. Naast Jeugdbescherming west (hierna Jbw) en iHUB was ook Welzijn E25 (hierna E25) betrokken en zijn Jeugdformaat, Timon en de Waag betrokken geweest. Naast deze jeugdhulpaanbieders zijn ook twee justitiële jeugdinrichtingen en het Veiligheidshuis betrokken geweest bij de jongeren en hun gezinnen.

Gezien de ernst van de gebeurtenis achten de inspecties het vanuit maatschappelijk oogpunt van belang om een onafhankelijk onderzoek uit te voeren. De drie jeugdigen behoren tot een doelgroep die relatief veel in de gesloten jeugdzorg geplaatst wordt. De gesloten jeugdzorg doelgroep heeft op dit moment extra de aandacht van de inspectie vanwege de ombouw van de gesloten jeugdzorg. Dit onderzoek is uitgevoerd door de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (hierna: de inspectie).

Betrokken instellingen

Jbw is de gecertificeerde instelling voor jeugdbescherming en jeugdreclassering in de regio's Zuid-Holland en Zeeland. Jbw biedt de noodzakelijke bescherming en organiseert de juiste zorg voor kinderen die ernstig in hun ontwikkeling worden bedreigd. Bij een ondertoezichtstelling (OTS) krijgt een gezin verplicht begeleiding van een jeugdbeschermer.

iHUB geeft in meerdere regio's vorm aan jeugdzorg, speciaal onderwijs en jeugd-ggz onder één dak. Met een combinatie van zorg en onderwijs biedt iHUB een passend aanbod aan jongeren en hun ouders die dat nodig hebben. *School2Care* is een speciale school voor voortgezet onderwijs. Deze school is er voor jongeren die problemen hebben op drie niveaus: thuis, op school en in de vrije tijd. School2Care kan een alternatief zijn om uithuisplaatsing te voorkomen. *Team Marathon* biedt intensief ambulante zorg om zo te proberen een plaatsing in de gesloten jeugdzorg te voorkomen.

E25 biedt onder andere laagdrempelige coachingstrajecten aan jeugdigen vanaf 12 jaar. De coaches staan indien nodig 24/7 voor de jongeren klaar. De coaches gaan naast de jongere staan en bieden mogelijkheden en kansen aan ter vergroting van de zelfredzaamheid en het algemene welzijn van een jongere. De trajecten zijn maatwerk en kunnen worden ingezet ter voorkoming van residentiële opname.

Jeugdformaat biedt specialistische jeugd- en opvoedhulp in de regio Haaglanden. Residentiële hulp biedt Jeugdformaat onder andere middels logeerhuizen. Met een verblijf in een logeerhuis

wordt jeugdigen vastigheid en structuur geboden. Jeugdigen worden begeleid bij de dagelijkse dingen, zoals het volgen van een opleiding of het vinden van werk.

Timon biedt specialistische hulp bij problemen met opvoeden en opgroeien. Onder andere middels Multidimensionele familietherapie (MDFT). MDFT is een systeemtherapie voor jongeren met enkelvoudig of meervoudig probleemgedrag waarvan de centrale elementen delinquentie of stoornissen in alcohol- of druggebruik zijn. MDFT richt zich niet alleen op de jongere zelf, maar ook op het gezin en op de bredere sociale omgeving van de jongere zoals school, werk, vrije tijd en buurt.

De Waag is een centrum voor forensische geestelijke gezondheidszorg (ggz). Zij bieden gespecialiseerde zorg voor mensen met grensoverschrijdend of strafbaar gedrag. De Waag heeft behandelingen voor jongeren en volwassenen.

Conclusie inspectie onderzoek

Conclusie

De inspectie concludeert dat de bij de drie jeugdigen betrokken organisaties veel hulp en interventies hebben ingezet om de jeugdigen en hun gezinnen te helpen en dat zij binnen hun mogelijkheden en taken hebben gehandeld zoals van hen verwacht mag worden. Desondanks is het betrokken organisaties niet gelukt een blijvende positieve bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van de jeugdigen. De problematiek binnen de gezinnen was gecompliceerd maar er was vanuit de open jeugdhulp wel passende hulp mogelijk. Dit past ook bij de huidige maatschappelijke visie om jeugdigen niet op te sluiten en zo veel mogelijk thuis en in hun eigen omgeving te helpen. De omgeving en het netwerk waarin deze jeugdigen hun leven trachtten op te bouwen was zo complex dat een meer gedwongen en gesloten karakter van hulp mogelijk op momenten meer passend was geweest. Echter, plaatsing in de Jeugdzorgplus had de positieve ontwikkelingen die er ook regelmatig waren zoals het werk en schoolgang teniet kunnen doen. De inspectie signaleert een dilemma: hoe bescherm je kinderen uit dit soort scenes (drillrapp) zonder ze op te sluiten.

Mogelijk biedt de methodiek Straatkracht hierin uitkomst. In Den Haag loopt, net als in Amsterdam, sinds 1 juni 2023 een pilot met deze nieuwe methodiek. Straatkracht is een intensieve variant van jeugdreclassering. De aanpak is gericht op het ondersteunen van jongeren in het weg-bewegen van een (georganiseerde) criminele en gewelddadige context, door met hen te zoeken naar een toekomstperspectief buiten de criminaliteit, naar een positief, veiliger en pro-sociaal leven. Belangrijk in deze aanpak is dat een jeugdige zich (al is het schoorvoetend) bereid moet tonen om mee te werken. Er moet een opening zijn voor verandering. In de pilot werken Jbw, de William Schrikker Stichting en Jeugdbescherming Regio Amsterdam in gecombineerde Straatkracht teams in een aantal zaken volgens de nieuwe werkwijze. Een pilotonderzoeker monitort de opbrengsten van de pilot.

Onderbouwing conclusie

Norm 1.1 Wensen, behoeften, mogelijkheden van jeugdigen, ouders en netwerk zijn bekend bij hulpverleners.

De drie jeugdigen waren niet gemotiveerd, hadden geen probleembesef en wilden geen hulp. Voor zover mogelijk hadden de betrokken organisaties een gedeeld en actueel beeld van de problematiek en mogelijkheden van ouders en jeugdigen. De jeugdigen gaven over het algemeen geen inzage in waar ze mee bezig waren. De professionals hadden daardoor geen volledig beeld van de jeugdigen.

Positief is dat bij een van de gezinnen tot aan de gebeurtenis dezelfde jeugdbeschermer betrokken is geweest, de jeugdbeschermer en het gezin kenden elkaar goed. Vanwege de grootte van het gezin en de complexiteit van de problematiek van het gezin werd een tweede jeugdbeschermer aan het gezin toegevoegd. Hierna vond een wisseling plaats. In de periode van één jaar zijn drie verschillende jeugdbeschermers betrokken geweest bij het gezin. Moeder geeft aan dat dit veel is. Desondanks heeft ze de gesprekken met de jeugdbeschermers als prettig ervaren.

De gedragswetenschapper van Jbw was langdurig betrokken en goed op de hoogte van de problematiek en de voorgeschiedenis van de drie jeugdigen en hun gezinnen.

Wat opvalt is dat er veel verschillende organisaties bij de gezinnen betrokken waren.

De jeugdige die de inspectie heeft gesproken geeft aan in korte tijd vele malen het hele levensverhaal te hebben moeten vertellen en ervaarde dit als belastend en veel.

De kinderen uit het andere gezin hadden veelal ieder een eigen ambulante begeleider, enkele kinderen hadden zelfs langere tijd twee begeleiders. Dit maakt dat de gezinnen, met name de moeder van een van de gezinnen, te maken had met veel verschillende 'gezichten'.

De inspectie ziet dat er lange tijd met name aandacht is uitgegaan naar de jongens uit beide gezinnen. Deels is dat navolgbaar, zij stonden vanwege hun problematiek meer op de voorgrond. Hiernaast leek het langere tijd goed te gaan met de meisjes uit het gezin. Maar een aantal professionals die de inspectie heeft gesproken vragen zich af of er voldoende oog is geweest voor de ontwikkeling van de meisjes uit de gezinnen voordat zij (ook) externaliserend gedrag gingen vertonen.

Norm 1.4 Jeugdigen worden ondersteund om hun sociale netwerk in stand te houden of uit te breiden.

De bij de jeugdigen betrokken professionals hebben de jeugdigen gestimuleerd bij het vinden van passende scholing, vrijetijdsbesteding en bijbaantjes. De professionals hadden het vermoeden dat de jeugdigen vrienden hadden die beschouwd konden worden als een onwenselijk sociaal netwerk. De professionals hebben middels gesprekken getracht meer inzicht te krijgen op het sociaal netwerk van de jeugdigen, maar de jeugdigen gaven hier weinig tot geen openheid over. De jeugdige die de inspectie heeft gesproken geeft aan dat geen van de betrokken professionals heeft gekeken welke vrienden konden helpen of ondersteunen.

Norm 1.5 De hulp aan jeugdigen en ouders draagt bij aan een gezonde ontwikkeling in een zo thuis mogelijke omgeving.

Uit het onderzoek blijkt dat er voor de jeugdigen intensieve ambulante hulp is ingezet om uithuisplaatsing te voorkomen. De betrokken professionals streefden ernaar de jeugdigen thuis te

kunnen laten opgroeien. Om dit te kunnen bewerkstelligen hebben zij hulp ingezet op het vergroten van de veiligheid thuis en geprobeerd de ouders te stimuleren een ontwikkelingsgerichte omgeving te bieden.

Alle professionals die de inspectie heeft gesproken geven aan dat plaatsing in de gesloten jeugdzorg in deze casus geen wezenlijke oplossing was om de problematiek van deze drie jeugdigen te doorbreken. Echter, meerdere professionals geven tegelijkertijd ook aan dat in algemene zin aansturing op de visie 'zo min mogelijk kinderen uit huis plaatsen' ook kan zorgen voor handelingsverlegenheid bij professionals. Zij zijn van mening dat er complexe situaties zijn, waarin een plaatsing in een gesloten setting een goede interventie kan zijn.

Norm 2.1 Hulpverleners maken professionele afwegingen over de hulp en de veiligheid van de jeugdigen.

Alle professionals hadden een gedeeld beeld van zowel de ontwikkelingsrisico's als de veiligheidsrisico's. De professionals hebben, waar nodig in gezamenlijkheid, gehandeld bij onveilige situaties. Door middel van de inzet van ambulante begeleiding is geprobeerd de jeugdigen weerbaarder te maken tegen verkeerde keuzes en te motiveren om positieve keuzes te maken voor de toekomst, bijvoorbeeld door het volgen van onderwijs.

Twee jeugdigen hebben te maken gehad met bedreigingen. Op de bedreigingen is navolgbaar gehandeld door de betrokken professionals. Wel had het grote gevolgen voor de jeugdigen. Eén van hen moest bij een familielid in een andere stad wonen, waardoor de motivatie om naar school te gaan verder afnam. Voor de andere jeugdige betekende de bedreigingen dat de jeugdige niet meer naar school kon. De professionals zien dit als een belangrijk keerpunt. Hierna nam de motivatie af en verloor de jeugdige perspectief. Het was moeilijk de jeugdige nog te bereiken en het lukte niet de jeugdige nogmaals te motiveren.

Ook op het onderwijs, hulpverleners en jeugdbeschermers hebben de bedreigingen impact gehad.

Norm 2.2 Hulpverleners zetten interventies in die aansluiten bij de problematiek, ontwikkelingsbehoefte en mogelijkheden van jeugdigen en hun ouders.

In beide gezinnen hebben jeugdbeschermers/jeugdreclasserders meer tijd besteed dan de uren die zij krijgen per gezin. Als effect hiervan zien ze dat dit ten koste gaat van de tijd die zij spenderen aan andere gezinnen, waar minder signalen over komen, maar die evengoed ondersteuning nodig hebben. Een zwaardere 'telling' op de caseload van dergelijke (grote) complexe gezinnen dragen zij aan als mogelijke oplossing om dit nadelige effect op andere gezinnen te voorkomen.

Zoals hierboven in de conclusie opgenomen ziet de inspectie dat voor de jeugdigen veel hulp en interventies zijn ingezet. In beide gezinnen was systemische hulp nodig. In één gezin is hiertoe MDFT van Timon ingezet. De inspectie concludeert dat deze hulp onvoldoende van de grond is gekomen onder andere door meerdere interne wisselingen. Bij de gezinsleden was sprake van een gebrek aan motivatie, wat door de wisselingen van medewerkers werd verergerd.

In het andere gezin is systemische hulp ingezet middels team Marathon van iHUB. De inzet heeft

niet het beoogde resultaat gehad vanwege de geslotenheid van de gezinsleden en de continue stress waar het gezin zich in begaf door de incidenten die zich voortdeden. Nadat het verzoek tot verlenging van de OTS van de jongere kinderen door de rechter werd afgewezen, wilde moeder geen hulp meer voor de jongere kinderen wat een systemische aanpak bemoeilijkt.

Eén van de jeugdige moest gesprekstherapie volgen bij de Waag, maar was hiervoor niet gemotiveerd. De jeugdige wilde geen hulp en ervoer zelf geen problemen. De jeugdige heeft bij de jeugdbeschermer aangegeven liever een vorm van sport- of muziektherapie te willen. Professionals geven aan dat inzet van een dergelijk behandeling niet mogelijk was omdat dit niet is ingekocht door de gemeente Den Haag. De jeugdige kreeg ambulante begeleiding, maar dit sloot niet aan. Zelf denkt de jeugdige mogelijk een betere klik had ervaren met een andere coach, die meer inzet op (sport)activiteiten.

Voor één van de jeugdige is School2Care ingezet. De bij deze jeugdige betrokken professionals geven aan dat deze hulp passend was. De inspectie concludeert dat School2Care outreachender had kunnen zijn. De jeugdige verzuimde veel, dit was voor de medewerkers van School2Care geen aanleiding om op huisbezoek te gaan of de jeugdige 's ochtends op te halen om naar school te brengen. Medewerkers van School2Care geven aan dat een outreachende houding wel in de methodiek en visie van School2Care zit. Er vinden ontwikkelingen plaats binnen School2Care waarbij gekeken wordt of meer huisbezoeken mogelijk zijn, mogelijk met behulp van een ambulant team. Medewerkers geven aan dat welwillendheid van ouders belangrijk is. De jeugdige werd veel ziek gemeld door moeder, dat maakte het ingewikkeld.

Voor deze jeugdige is ook begeleiding door de Elance Academie ingezet. De bij het gezin betrokken jeugdbeschermers geven aan dat dit achteraf gezien een te lichte vorm van hulp was voor de jeugdige. Pas nadat het een aantal maanden opvallend slechter ging met de jeugdige is ervoor gekozen een zwaardere vorm van begeleiding in te zetten. Hierna heeft het nog acht weken geduurd voordat dit is gestart omdat het moeilijk was een afspraak in te plannen waarbij de jeugdbeschermer kon aansluiten.

Voor één van de jeugdige is door de jeugdreclasserder begeleiding van E25 ingezet. Deze begeleiding paste bij wat de jeugdige nodig had en er leek sprake van een klik tussen de coaches en de jongere. De jeugdreclasserder en de coaches van E25 werkten nauw samen vanuit een gezamenlijk kader voor de jeugdige. Ze hebben de jeugdige gemotiveerd tot het volgen van dagbesteding. De jeugdige rondde dat positief af. Samen met de jeugdige vonden de coaches passend onderwijs. Op momenten dat de jeugdige geen zin had in begeleiding hadden de professionals een lange adem en probeerden zij de jeugdige opnieuw te bereiken en te motiveren.

Norm 2.4 Hulpverleners bieden samenhangende en indien nodig integrale hulp aan jeugdigen en hun ouders.

Uit de dossiers en gesprekken blijkt dat rondom beide gezinnen intensief is samengewerkt door organisaties. Er was veelvuldig onderling contact en er vonden regelmatig gezamenlijke overleggen plaats waar zowel jeugdhulporganisaties als organisaties uit de veiligheidsketen bij aansloten. Hier werd informatie gedeeld, werden (veiligheids)risico's besproken en afspraken

gemaakt.

In het algemeen kijken de professionals positief naar de onderlinge samenwerking. Bij beide gezinnen was de regie op de hulpverlening volgens de professionals duidelijk belegd bij de jeugdbeschermers/jeugdreclasseerders. De hulpverleners zijn erg tevreden over de samenwerking met twee van de drie jeugdbeschermers/jeugdreclasseerders. Zij waren goed bereikbaar en handelden snel en proactief.

Professionals en moeder hebben de samenwerking met één van de jeugdbeschermers op momenten als moeizaam ervaren, zij miste regie vanuit de jeugdbeschermer. Deze jeugdbeschermer was pas kort in dienst, was nieuw in het vak en werd vrijwel direct gekoppeld aan deze complexe casus. In het team waarin de jeugdbeschermers werken is het overgrote deel van de casussen zwaar en complex. Dit bemoeilijkt volgens de jeugdbeschermers het inwerktraject. Het vraagt een hoge mate van pro-activiteit van de nieuwe medewerker en extra tijd en flexibiliteit van de ervaren medewerkers, die ook nodig is voor hun complexe casuïstiek.

Vervolg

De inspectie verwacht van Jbw, iHUB, E25, Jeugdformaat, Timon en De Waag dat zij dit rapport bespreken met betrokken medewerkers en binnen twee maanden na vaststelling van het rapport een smart geformuleerd verbeterplan opstellen met zowel verbeterpunten voor hun eigen organisatie, als in de samenwerking met ketenpartners.

Bijlage 1 De uitvoering van het onderzoek

De onderzoeksactiviteiten in het kader van het onderzoek bestonden uit dossieronderzoek bij Jbw en het bestuderen van de reconstructies die IHUB, E25, Jeugdformaat, Timon, RJJi Den Hey-Acker en RJJi De Hunnerberg opstelden op verzoek van de inspectie. Hiernaast vonden gesprekken plaats medewerkers van Jbw, IHUB en E25 die betrokken waren bij de hulp aan de jeugdigen, zijnde:

Jbw

- Interview met de jeugdbeschermers van gezin 1
- Interview met de voormalig jeugdbeschermer van gezin 2
- Interview met de gedragswetenschapper van JBRR

IHUB School2Care

- Interview met de coach
- Interview met de docent
- Interview met de gedragswetenschapper

IHUB Team Marathon

- Interview met twee ambulante werkers
- Interview met de gedragswetenschapper

E25

- Interview met de coaches van jeugdige 1
- Interview met de coach van jeugdige 2

Van alle interviews zijn gespreksverslagen gemaakt, die zijn geaccordeerd door de gesprekspartners.

Verder sprak de inspectie met een van de jeugdigen en met een van de moeders. De andere jeugdigen en moeder hebben laten weten geen behoefte te hebben aan een gesprek met de inspectie.

Bijlage 2 Toetsingskader

JIJ-kader

THEMA 1 'Ontwikkelingsgerichte hulp'		
<p>De jeugdige staat centraal in het thema "Ontwikkelingsgerichte hulp". Het uitgangspunt is dat de hulp eraan bijdraagt dat de jeugdige zich zo goed mogelijk kan ontwikkelen. Het startpunt voor het geven van de hulp zijn de wensen en behoeften van de jeugdige en zijn ouders. Kent de hulpverlener de jeugdige en zijn ouders, kent hij zijn geschiedenis, weet hij wat de jeugdige belangrijk vindt en wat hij wel en niet kan? De jeugdige en zijn ouders hebben, waar mogelijk, de regie en worden daarbij ondersteund door diens netwerk en de hulpverlener. Er is sprake van een evenwichtige en respectvolle relatie tussen de jeugdige en de hulpverlener en de hulpverlener luistert goed naar de jeugdige en diens ouders. De hulp vindt zo thuis mogelijk plaats.</p>		
Normen	Bron	Waar kijkt de inspectie naar
<p>1.1 Wensen, behoeften, mogelijkheden van jeugdigen, ouders en netwerk zijn bekend bij hulpverleners.</p>	<p>Wetgeving:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Jeugdwet</i> artikel 4.1.1. - <i>Wkkgz</i> artikel 2. - <i>Wlz</i> artikel 3.2.1 en 8.1.1. <p>Overig relevante bronnen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Kwaliteitskader Jeugd versie 2.1 (2016)</i>. - <i>Kwaliteitskader Gehandicaptenzorg 2017-2022</i>. - <i>Model kwaliteitsstatuut ggz (2020)</i>. - <i>Richtlijn (Nederlands Jeugdinstituut) 'Samen met jeugdige en ouders beslissen over passende hulp'</i>. - <i>GGZ standaard 'Samenwerking en ondersteuning naasten van mensen met psychische problematiek (2016)</i>. 	<p>De bij het gezin of jeugdige betrokken hulpverleners hebben een gedeeld en actueel beeld van de context van de jeugdige, ouders en het netwerk. Dit beeld bestaat uit de achtergrond, cultuur, leefwereld, mogelijkheden, wensen, gezondheid, ontwikkelingstaken, problematiek en het gewenste toekomstperspectief. Hulpverleners weten of er in een gezin op meerdere domeinen problemen spelen. Veranderingen in het beeld over de jeugdige, ouders en het netwerk leggen de hulpverleners vast in het plan.</p>
<p>1.4 Jeugdigen worden ondersteund om hun sociale netwerk in stand te houden of uit te breiden.</p>	<p>Wetgeving:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Jeugdwet</i> artikel 4.1.2., 4.1.3. - <i>Wkkgz</i> artikel 2. <p>Overig relevante bronnen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Kwaliteitskader Jeugd versie 2.1 (2016)</i>. - <i>Kwaliteitskader Gehandicaptenzorg 2017-2022</i>. - <i>Model kwaliteitsstatuut ggz (2020)</i>. - <i>Richtlijn (Nederlands Jeugdinstituut) 'Samen met jeugdige en ouders beslissen over passende hulp'</i>. - <i>GGZ standaard 'Samenwerking en ondersteuning naasten van mensen met psychische problematiek (2016)</i>. 	<p>Hulpverleners besteden aandacht aan het onderhouden of uitbreiden van het netwerk van de jeugdigen en/of ouders en bieden mogelijkheden voor contact met het netwerk. Jeugdigen hebben een passende vrijetijdsbesteding zodat zij een sociaal en steunend netwerk kunnen opbouwen. Indien het netwerk de ontwikkeling belemmert, is de hulp gericht op het omgaan met dit netwerk en het versterken van een netwerk dat de ontwikkeling stimuleert.</p>
<p>1.5 De hulp aan jeugdigen en ouders draagt bij aan een gezonde ontwikkeling in een zo thuis mogelijke omgeving.</p>	<p>Wetgeving:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Jeugdwet</i> artikel 2.3, 4.1.1. en 6.3. - <i>Wkkgz</i> artikel 2. <p>Overig relevante bronnen:</p>	<p>Het uitgangspunt van de hulp is opgroeien in een ontwikkelingsgerichte en veilige (fysieke) omgeving en het stimuleren van ouders om deze omgeving te bieden. Bij voorkeur groeien</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - IVRK artikel 6. - Kwaliteitskader Jeugd versie 2.1 (2016). - Kwaliteitskader Gehandicaptenzorg 2017-2022. <p>Richtlijn (Nederlands Jeugdinstituut) 'residentiele jeugdhulp'.</p>	<p>jeugdigen op in de eigen thuissituatie. Indien een jeugdige bij de hulpaanbieder verblijft, is dit zoveel mogelijk in de eigen regio en een zo thuis mogelijke omgeving. Daarnaast is een positief, gezinsgericht en pedagogisch ontwikkelklimaat en (groeps)cultuur nodig, die aansluit bij de individuele behoefte van de jeugdige. Hulpverleners moedigen jeugdigen aan om zich te ontplooiën, positieve ervaringen op te doen en talenten/interesses te ontwikkelen.</p> <p>Vrijheidsbeperkende maatregelen worden in principe niet ingezet. Indien vrijheidsbeperkende maatregelen (onvrijwillige zorg) worden ingezet, dienen ze bij te dragen aan de ontwikkeling van jeugdigen en verwacht de inspectie dat dit voldoet aan de eisen die hiervoor gelden.</p>
--	--	--

THEMA 2 'De kundige hulpverlener'

De hulpverleners hebben een eigen verantwoordelijkheid om professioneel te handelen. Hierover gaat dit thema. Een kundige hulpverlener is in staat om zelfstandig te handelen waar het kan en schakelt anderen in waar dat nodig is. Hij zorgt dat zijn kennis actueel is zodat hij in staat is om op verantwoorde wijze te werken met de doelgroep van de hulpaanbieder. De hulpverlener werkt samen met de jeugdige, zijn ouders en andere hulpverleners als dat aan de orde is en reflecteert regelmatig op zijn eigen handelen.

Normen	Bron	Waar kijkt de inspectie naar
2.1 Hulpverleners maken professionele afwegingen over de veiligheid van jeugdigen.	<p>Wetgeving:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jeugdwet artikel 4.1.1. - Wkkgz artikel 2. - Wet verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling artikel 2. <p>Overig relevante bronnen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - IVRK artikel 9. - Kwaliteitskader Jeugd versie 2.1 (2016). - Kwaliteitskader Gehandicaptenzorg 2017-2022. - Model kwaliteitsstatuut ggz (2020). - Beroepscode van de Beroepsvereniging van professionals in Sociaal Werk (2015/2017). - Beroepscode voor psychiaters, NVvp, (2010). - Beroepscode van Verpleegkundigen en Verzorgenden (2015). - Handreiking ondersteuningsplannen VGN (2013). - Richtlijn (Nederlands Jeugdinstituut) 'Samen met jeugdige en ouders beslissen over passende hulp'. - 	<p>Hulpverleners brengen risico's breed in kaart, waaronder op het gebied van sociaal-emotionele, lichamelijke of seksuele ontwikkeling. De afwegingen over de veiligheid van jeugdigen in relatie tot hun ontwikkeling worden systematisch gemaakt, komen waar nodig in een multidisciplinair overleg tot stand en worden navolgbaar vastgelegd in het dossier.</p> <p>Hulpverleners handelen bij onveilige situaties, door de risico's te verminderen en/of weg te nemen of de jeugdige de vaardigheden te leren met risico's om te gaan. Indien nodig betrekken zij hier andere expertise bij.</p> <p>Hulpverleners zijn alert op signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling en volgen in geval van signalen de stappen van de Meldcode Huiselijk Geweld en Kindermishandeling.</p>
2.2 Hulpverleners bieden hulp die aansluit bij de problematiek, ontwikkelingsbehoefte en mogelijkheden van	<p>Wetgeving:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jeugdwet artikel 4.1.1. - Wkkgz artikel 2. <p>Overig relevante bronnen:</p>	<p>Hulpverleners hebben, passend bij hun functie, actuele kennis van de kenmerken en problematiek van de doelgroep. Zij weten welke hulp onder welke omstandigheden wel en niet</p>

<p>jeugdigen en hun ouders.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Kwaliteitskader Jeugd versie 2.1 (2016).</i> - <i>Kwaliteitskader Gehandicaptenzorg 2017-2022.</i> - <i>Model kwaliteitsstatuut ggz (2020).</i> - <i>Beroepscode voor de jeugdzorgwerker van de Beroepsvereniging van professionals in Sociaal Werk (2015/2017).</i> - <i>Beroepscode voor psychiaters, NVvp (2010).</i> - <i>Beroepscode psychologen, NIP (2017).</i> - <i>Beroepscode van Verpleegkundigen en Verzorgenden, V&VN (2015).</i> - <i>Beroepscode voor pedagogen, NVO (2017).</i> - <i>Richtlijn (Nederlands Jeugdinstituut) 'Samen met jeugdige en ouders beslissen over passende hulp'.</i> 	<p>werkt en baseren zich op geldende professionele richtlijnen.</p> <p>Hulpverleners beoordelen op basis van hun beeld van de jeugdige en zijn problematiek, mogelijkheden en eigen netwerk, welke hulp de jeugdige nodig heeft.</p> <p>Hulpverleners schatten in of specifieke deskundigheid van andere disciplines nodig is en organiseren dit vervolgens op tijd. De hulpverlening is daarnaast gericht op het voorkomen van problemen. Tevens zetten hulpverleners, waar nodig, nazorg in.</p>
<p>2.4 Hulpverleners bieden samenhangende en waar nodig integrale hulp aan jeugdigen en hun ouders.</p>	<p>Wetgeving:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Jeugdwet artikel 4.1.1.</i> - <i>Wkkgz artikel 2.</i> <p>Overig relevante bronnen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Kwaliteitskader Jeugd versie 2.1 (2016).</i> - <i>Kwaliteitskader Gehandicaptenzorg 2017-2022.</i> - <i>Model kwaliteitsstatuut ggz (2020).</i> - <i>Beroepscode voor jeugdzorgwerker van de Beroepsvereniging van professionals in Sociaal Werk (2015/2017).</i> - <i>Beroepscode voor psychiaters, NVvp (2010).</i> - <i>Beroepscode psychologen, NIP (2017).</i> - <i>Beroepscode van Verpleegkundigen en Verzorgenden, V&VN (2015).</i> - <i>Beroepscode voor pedagogen, NVO (2017).</i> 	<p>Indien andere hulpverleners betrokken zijn bij een jeugdige en het gezin, werken de hulpverleners samen in een netwerk. Zij stemmen, in overleg met jeugdigen en ouders, af met de andere hulpverleners. Hulpverleners dragen daarbij zorg voor een zorgvuldige informatie- en kennisuitwisseling en maken met elkaar duidelijke afspraken over de samenwerking, wederzijdse verwachtingen, wie waarvoor verantwoordelijk is en regie.</p> <p>Ook is het belangrijk dat er continuïteit van hulp is, bijvoorbeeld bij overgangen van de hulp of als de jeugdige 18 jaar wordt.</p>

www.igj.nl